

а насрѣщныйтъ му — бодливъ или грапавъ. Законытъ на музикальностита на рѣчта извождатъ са отъ самытъ свойства на езыка, а именно:

1) Въ съка дума гласните букви са съгласяватъ съгласните тѣй, щото да представятъ послѣдователно пре-минуваніе на звуковете меки въ ёкы и на опаки, ёкы въ меки. За туй гладкостта на рѣчта са развали отъ набира-нието на много *гласни* или *съгласни* букви една слѣдъ дру-га; напр. азъ ходїж *и* у баша *ѝ* и у чича *ѝ*; — мирното *ѝ* уединеніе; клетата татарка, устрѣль да я устрѣли! Ёще и въ една отъ пѣсните на извѣстната *Пъспопойка*: —

«Кака ти та чака

Долу на сокака. »

2) Колкото и съ слоговетѣ въ една дума, единицѣ отъ тѣхъ има *ударение* (тонъ), а другите не иматъ; тий също и въ рѣчта нѣкои думы са произнасятъ съ по-високъ тонъ, а нѣкой съ по-низъкъ. За туй думите трѣба да сѫ расположени тый, щото удареніата да са намѣрватъ едно отъ друго въ съразмѣрно разстояніе, и гладкостъта на рѣчта са развали отъ сближаваньето на много думы едносложни или многосложни; въ първия случай удареніата ще са намѣрватъ твърдѣ на близу, а въ послѣднія — твърдѣ на далечъ едно отъ друго. — Учениците самы ще видѣтъ примеры за него, като четкатъ съ внимание разныетъ вѣтхы и новы бѣлгарски книги, които не сѫ използвани си-
чкитъ отъ вѣща рѣка.

3) Слогочетъ въ думытъ съ вынѣгы разнообразны: едни състоіжть отъ една буква, други отъ двѣ, три и по-вече букви; наприм. *домъ*, *у-лыб-ка*, *стро-е-ни-е* и проч. Тъй сѫщо и обращеніята на рѣчта трѣба да бѫдатъ различни. За туй музикальността на слога са развали отъ на-трупваніето се едиакви слогоче, каквото въ горнитъ дса